

**OZNAĆ SIĘ** (1) *vb pf*

się, [sie].

o jasne.

*fut 3 sg ozną się.* ◊ [*praet 3 sg m oznął się.* ◊ *con 3 sg f by się oznała.*]

*Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.*

*Zapoznać się dobrze, oswoić się; assuescere, cognoscere Cn [z kim, z czym]: [SqdParysa Cv; Zátym fie wrocił do fwey miłey/ nowe iey wefele przyrzedzie dał/ wśzyftkich mieřczánow y pań ich k temu prořząc/ áby fie z nimi oznáá. HistFort H2v, K7v; Ze fie fkim ozna kiedy [pies] wielka mu to wádá BielawMyśl B3; prořzę ćię miéyże pieczá o niem [o koniu]/ Choćiac to gość/ oznać [lege: ozna-ć] fie předko z twoim koniem. Albertus B4.]*

*Zwrot: »ze psy się oznać« (o złodzieju): Idźie do obory: Głařcže pfy; tłuřte woły poymuie zá rogi/ Wywodźi ie do chrořtu niezwyklymi progi. A kiedy fię náuczy náwiedzác obory/ Y ze pfy fię iuź ozna: dybie do komory. KlonWor 35.*

*Formacje współrdzenne cf 1. ZNAĆ.*

*Cf OBEZNAĆ SIĘ, OZNANIE*

sEW